
Marijan Antolin: *Glejte, jaz sem takorekoč odraščal na tej zemlji in vem, da mere ne držijo. Nekdo si je prilastil kar velik del naše zemlje. Ta novi pobalin, sosed, je naredil veliko svinjarijo!*

Franc Antolin: *Kaj ko bi jaz njemu zasedel 0,5 ha zemlje? To, da sem na zemljo zvozil odpadke sploh ni njegova stvar, ker ta zemlja je moja! Me ne zanima, če me bo tožil. Naj! Bom že dokazal, da sta nas on in njegov oče izigrala do zadnjega. Moj oče nikoli ne bi kar tak dal zemljo sosedu. Vse njihove besede so laži!*

Stipe Babić: *Kaj se pa gre ta Antolin? Na mojo zemljo je navozil odpadke in sedaj trdi, da to sploh ni moja zemlja? Naj se pošteno kaznuje za to svinjarijo! Moj oče je obdeloval ta del zemlje že v stari Jugoslaviji, nakar sem po njegovi smrti delo prevzel jaz. Brezobzirnež Franc! Dovoljujem mu, da preko moje zemlje odteka voda z njegove, a nisem dober sosed? Za to mi plačuje v vrednosti 300 nekdanjih DEM, čeprav bi moral plačevati 500. Pa tista druga služnost, na vzhodnem delu zemlje? Od smrti starih več noben ne hodi po tisti poti. Poglejte, prekipelo mi je! Zahtevam, da odstrani svinjarijo z moje zemlje, ki jo je navozil prejšnji teden, voda naj več ne odteka po moji zemlji, naj se brišejo vse služnosti, še posebej tista, ki se več ne izvršuje. V najslabšem primeru pa mi naj plača razliko do 500 DEM za vsa leta nazaj, on ali njegov brat, me ne zanima. Grem k odvetniku!*
